

ВИНАРСКО-ЗЕМЛЕДЪЛЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ

Редактира се отъ редакционно-административния комитетъ, състоящъ отъ: Хр. С. Георгиевъ, управителъ на Княжеския лозя и изби въ гр. Евксиноградъ, Д. Торомановъ, А. Гечевъ и К. Илиевъ, учители при Плъвенското Държавно Винарско-Земедѣлческо училище, М. Чукчуковъ и К. Малковъ, учители при Русенското Държавно Земедѣлческо училище.

„Винарско-Земедѣлчески Вѣстникъ“ излиза два пъти въ мѣседа: на 1 и 15 ч.

Годишната му цѣна за България е 4 л., за въ странство — 5.

Всичко, чо се отнася до вѣстника, се испраща до редакцията въ гр. Плѣвенъ.

Необнародвани ръкописи, по желанието на авторите имъ се вършатъ съ неплатени писма.

* За обявления на 4 стр. се плаща по 20 ст. на редъ.

 На всичките ученици се отстяга за 3 лева годишно.

СЪДЪРЖАНИЕ: 1) Какви нови ислѣдвания сѫ направени съ отговарящите сортове американски лози, като подложки въ отношение къмъ почвенните условия?; 2) Какъ и кога трѣбва да извѣршимъ рѣзането на болниятъ отъ минулата година лозя; 3) Житна реколта въ цѣлия свѣтъ прѣзъ 1897 год.; 4) Разни; 5) Обявления; 6) Нови.

Какви нови ислѣдвания сѫ направени съ отговарящите сортове Американски лози, като подложки въ отношение къмъ почвенните условия?

Рефератъ дѣржанъ отъ Францъ Коберъ въ VI Австро-италийски лозарски конгресъ въ Триестъ. (Извлечение.)

Со сега се е считало за вѣрно, че американските лози немогатъ да растѣтъ въ почви, които съдѣржатъ варъ, вслѣдствие, на което лозарите сѫ били принудени да даватъ прѣсть отъ нивите за анализиране, та спорѣдъ степенъта на варъ, а въ нея да се прѣпоръжча и съответствующия сортъ американска лоза като подложка.

За анализиране на прѣстъта съ цѣль да се узнае приблизителното количество на варъта, се употребява апаратъ на Бернарда (подробно описание на този апаратъ ще намѣрите въ списание „Орало“ год. IV).

Практиката сега ни показва, че не е достатъчно при избора на подложния сортъ да обрѣщаме внимание само върху процентното съдѣржание на варъта въ почвата, ами е необходимо при това да вземеме въ съображение още нѣкакъ други моменти. На първо място стои да се проучи: въ какво състояние и какъ е распределена варъта въ почвата. Намъ сѫ доказали много примѣри, че американските лози растѣтъ толкози по-лошо, колкото варъта въ почвата е по-дребна. Достатъчно е да има въ почвата много по-малъкъ % варъ въ дрѣбно състояние, отъ колкото въ едро — та да бѫде причина за пожълтяването (хлориозирането) подложений сортъ. Напротивъ, почви, които дѣржатъ варъ въ форма на еди камачета се

указватъ за добро становище даже и за най-чувствителните сортове лози, какъто е напр. сортъ „Рипария“.

Огъ голѣма важность е по нататъкъ да се знае, дали варъта въ почвата е въ форма на кристализирани камани или е въ аморфно състояние. Въ първиятъ случай варъта е по-малко вредна, отъ колкото въ втория.

По нататъкъ. Варъта дѣйствува много силно върху живота на американските лози, ако почвата има непропускаема подпочва. Много примѣри отъ практиката сѫ ни показали, че непропускаемите почви и при най-малкото съдѣржание на варъ не сѫ добри за отгледването на голѣма част отъ сортове американски лози; колкото почвата е по пропускаема, толкози тя може да съдѣржа повече варъ безъ да бѫде вредна за тяхъ.

Освѣнъ варъта лошо дѣйствува върху живота на американските лози — водата, а особено рѣзко се забѣлѣзва това неблагоприятно дѣйствие върху „Рипария“ и „Рупестрисъ монтикола“. Ако варъта въ почвата е растопима въ водата то тя увеличава лопното влияние върху живота на подложките, а особено свързва дѣйствието на корените имъ. Голѣмото количество вода въ почвата я прави студена, което обстоятелство ограничава дѣйствието на корените.

Отъ всичко до тукъ казано се вижда, че при избирането на съответствующа подложка за извѣстна нива трѣбва да се обѣрне внимание на варъта и пропускаемостта на почвата.

Отъ заключението на Г. Коберъ, което има и най-същественно значение на нашите лозари е следующето:

На въпроса: „какви нови изследвания сѫ направени съ отговаряющитѣ сортове американски лози като подложки въ отношение къмъ почвенните условия“? може да се отговори, че:

1) Рипария се отглежда съ най-добъръ успѣхъ въ богатитѣ на храна почви, които съдѣржатъ въ малко количество варъ и които иматъ пропускаема подорница. Особено тази лоза расте добре въ желѣзо-съдѣржащите, кафяви, пѣсъчливи почви, които съдѣржатъ глина. Тя е много чувствителна въ почви, които съдѣржатъ въ голѣмо количество варъ, а така сѫщо мѣжно или никакъ не расте въ почви, които съдѣржатъ много вода.

2) Солонисъ расте слабо въ слабитѣ, богатитѣ на варъ и въ мокритѣ почви, въ които Рипария страда отъ хлорозисъ. Изглежда, че този сортъ е единъ отъ най-отговаряющитѣ като подложка, за съвернитѣ провинции. Тя успѣва, въ почви съдѣржащи срѣдно 50 % въглеливо вариана соль. Американската лоза Солонисъ се вкоренява много мѣжно и благородното клонче неможе де се лови (да зараства) така лесно, както на Рипария; тя така сѫщо не показва никакво сродство къмъ европейските сортове лози, както това се срѣща съ другитѣ американски лози. Срѣщу топлината лозата Солонисъ е чувствителна.

Рупестрисъ монтикола. До сегашнитѣ изследвания по отглеждането на тази лоза сѫ указвали, че тя расте най-добре въ южните мѣстности.

Рупестрисъ монтикола се е указвала отъ досягашнитѣ изследвания, като една отъ най-подходящите сортове американски лози за южните винарски окрѣзи. Тя расте въ горѣщи, суhi почви, които съдѣржатъ даже до 50 % въглеливо варяна соль. Американската лоза „Рупестрисъ монтикола“ е много чувствителна въ мокритѣ и студени почви, гдѣто освѣнъ, че пожелтява, ами и прѣчкитѣ ѝ немогатъ достатъчно да узрѣватъ. Прѣчкитѣ отъ тази лоза се вкореняватъ много лесно, а така сѫщо и ашламитѣ се прѣхващатъ добре.

Какъ и кога трѣба да извѣршимъ рѣзанието на болните отъ минжлата година лозя.

(Сѫщеврѣменно отговоръ на П. Атанасовъ отъ гр. Т. Пазарджикъ).

Прѣди да почнемъ отговора на горнитѣ въпроси, ний ще кажемъ, за обяснение на г. Атанасовъ и на г-да читателитѣ, нѣколько думи изобщо за пострадванието на лозята отъ болѣстите: *антракноза* (чернилка — кюллеме) и *пераноспора*, които нашитѣ лозари прѣкарватъ съ общото име *мана*. Поводъ за тѣзи прѣварителни бѣлѣжки ни дава и писмото на г-нъ Атанасова, което по-долу напечатваме, за да знаектъ г. г. читателитѣ въ що се състоїтъ тѣзи забѣлѣжки. Ето писмото:

Г-не Редакторе,

Притворени при настоящето си ви испращамъ З лева и 25 ст. — Стойността на една книга. „Ржководство по лозар-

ството“ съ пощенските разноски, може да ми ѹратите, защото имамъ отъ нея голѣма нужда. Нашитѣ лозя тукъ тази година сѫ съвсѣмъ поврѣдени. Прѣчкитѣ, а особено очитѣ по тѣто сѫ много суhi въ лозята на равнинѣ и искри мѣста, а потусухи въ лозята на високите — Поврѣдиха се още прѣзъ лѣтото, а дали не ѹеще се поврѣдятъ още повече прѣзъ зимата не ни е известно.

Може да ми явите отъ каква фабрика да си испишатъ една машина прѣскачка, съ която да прѣскамъ филизитѣ съ растворъ отъ Бордолевата чорба, тѣй като съмъ се убѣдилъ, че безъ него прѣскание лозята ни не ѹеще ги бѣде, защото прѣзъ лѣтото освѣнъ гдѣто имъ слѣтяха листата и гроздето, но отгоре падна и басара (куллеме го казватъ по нашенско) и направи прѣчкитѣ, като че сѫ опалвани на огъния — до толкова сѫ почернели. Много ни се вижда чудно защо на прѣчкитѣ отдолу до 5 — 6 очи сѫ суhi, а на горѣ здрави? За всичко ако имате възможностъ покажете ни причинитѣ, а освѣнъ това явете ни, какъ трѣба да извѣршимъ на пролѣтъ рѣзанието.

Съ Поздравление: Пейчо Атанасовъ.

Въ брой 9-ий отъ настоящий вѣстникъ е описана болѣстта антракноза (чернилка — сипаница), а въ брой 18-й отъ сѫщия е описана болѣстта пераноспора. Тукъ ще срѣщнатъ причинитѣ и начинитѣ на появяванието имъ, та много огъ въпроситѣ ѹеще ви бѣдѣть уяснени, поради което ний ѹеще ви отговоримъ тукъ, г-нъ Атанасовъ, съвсѣмъ на кратко. Вашитѣ лозя прѣзъ минжлата година сѫ биле заразени едноврѣменно и отъ двѣтѣ горни болѣсти. Неможе само да се каже коя е била по-силно нападнѣла. Щомъ прѣчкитѣ сѫ черни, (като опалвани), то може да се заключи, че болѣстта антракноза, въ формата си чернилка (*Sphaceloma ampelinum*) е била доста сила. Огъ тази болѣсть пострадаватъ пѣпкитѣ, листата, прѣчкитѣ и гроздето, което прѣставлява нападнѣта отъ тази болѣсть лѣтаростъ съ грозде и пр. Огъ нея може да олетятъ листата и гроздето, но когато е нападнѣла извѣнредно силно, въ такъвъ случай прѣчкитѣ почерняватъ съвсѣмъ и образуватъ вдѣбнати пятна, а друго яче само почерняватъ (слабо почерняватъ) като прѣпълени на огънъ.

Въ вашитѣ лозя пераноспората е била още по-силна. Искъванието само на долните пѣпки, рането олитане на листата, образуванието на нови неповрѣдени лѣтарости съ зелени листа развити пѣпки, може да даде да се заключи, че пераноспората е била по-силна и тя е причинила главната поврѣда.

Както антракнозата (чернилката) тѣй и пераноспората нападатъ всѣкога по-силно лозята въ равнините и ниските —, отъ колкото тѣзи на високите мѣста. По тази причина нѣкои отъ лозята въ подобни мѣстности сѫ пострадали също на полвина.

Причината гдѣто долните пѣпки по прѣчкитѣ сѫ изгорели повече отъ горнитѣ е, че болѣстта е почнѣла да намалява къмъ края на лѣтото, (по причина, че влагата е попристанѣла, или по причина че горѣщината се е увеличила много и др.), та не е могла да нападне новообразуваниетѣ филизи (лѣтарости) тѣй силно, ѹщо да имъ поврѣди. Долу лозата е здрава. Коренитѣ испращатъ постоянно изобилна храна, а нѣма кой да я употребява, тѣй като надземнитѣ части сѫ болни — уничтожени. Въ такъвъ случаѣ при нея появяванието на нови лѣтарости се явява като необходимо, тѣй като тя (лозата) много сили да за-

пазва живота си. Новообразуваните части успяват да залякат и узрѣхтъ, като дават по този начинъ здрава пръчка и развити зрѣли пижки.

Дали ще се поврѣждатъ пръчките, пижките и др., още повече прѣзъ текущата зима, отъ сега неможе да се каже, защото зависи отъ много обстоятелства; обаче вѣроятността да се поврѣждатъ сега е по-голѣма, отъ колкото друга година, или отъ колкото ако бѣше наша джанта само отъ болѣствата антракноза. Въ всѣкой случай може да се надяваме, че понѣ нѣкои отъ горните добре развити пижки ще останатъ здрави, ще дадятъ добре материјалъ за подрѣзване на пролѣтъ и стига рѣзанието да биде извѣршено спорѣдъ създадената нужда, ний ще имаме достатъченъ плодъ. Рѣзанието на лозата тази година трѣба да стане много осторожно — внимателно, защото рѣзанието по-обикновениятъ начинъ лозя ще дадятъ съвсѣмъ малко или никакъвъ плодъ. Причината за промѣнение подрѣзката и винмаване на врѣмето се създаде отъ болнавото състояние на лозите, (състояние) което изисква едноврѣменно двѣ, несъвмѣстими при рѣзанието нѣща.

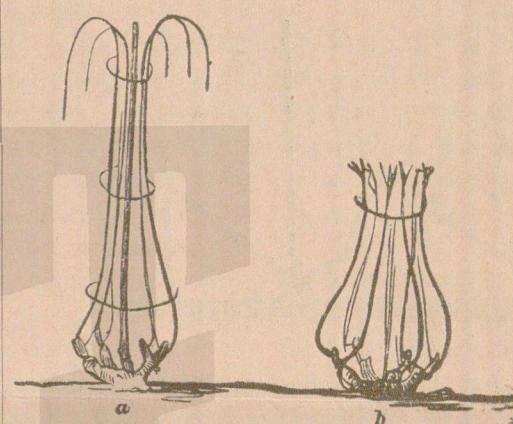
За да се прѣдпазятъ лозата отъ нападанието на болѣствата антракноза, а отчасти и отъ пераноспората за прѣзъ бѫдящата година, изисква се много рано рѣзане, даже за прѣдпочтение е есенното, като получените пръчки се сберѣятъ на купъ и изгорятъ на място, или се събиратъ и занасятъ дома за изгаряне прѣзъ зимата. Вънъ отъ това въ подобни случаи се прѣпоражва наскоро рѣзане. Отъ друга страна пъкъ правилата за рѣзане на лоза, които не сѫ дали минжлата година плодъ и при такива, които иматъ поврѣдени пижки, гласятъ: че трѣба да се рѣже височко и да се чака късно, когато пижките почнатъ да се развиватъ, та да порѣжемъ тѣзи, които сѫ здрави и ще се развишатъ. Тѣзи двѣ нѣща, както всѣки вижда, си много противорѣчватъ.

Ако порѣжимъ прѣзъ есенната, или рано на пролѣтъ, ний ще постигнемъ двѣ нѣща: 1) лозата ни ще се усилятъ, понеже е намѣreno, че ранното рѣзане прѣдпазва плаканието и усилива лозите и 2) ще прѣдпазимъ, въ годѣ размѣръ, нападанието още отъ рано на болѣститѣ. Но въ отношение на плода отъ рѣзанието въ казанитѣ врѣмена по обикновенниятъ начинъ лозата ще дадятъ съвсѣмъ лоши резултати, тѣй като въ подобни случаи оставените долни пижки покарватъ слабо или никакъ. По тази причина ний не ще имаме реколта и за идущата година, а това ще отчай много лозари да ги напустятъ лозата, тѣй като тѣ не се обработватъ само за развлечението, а за приходъ. Ако една лоза не дава приходъ двѣ години на редъ, то не си плаща обработването, макаръ да се знае положително, че идущите 1 — 2 ще бѫдатъ много изобилни.

Отъ казаното слѣда, че рѣзанието ний ще трѣба да извѣршимъ тѣй, щото лозето да даде поне такава реколта, отъ която да се покриятъ разноските, а не да бѫде като минжлата година. Това неможе да се постигне съ рѣзанието по обикновенниятъ начинъ и въ обикновенното врѣме. Но ако вземемъ да рѣжемъ късно на пролѣтъ и тогава нѣма да се получатъ добри резултати за лозето. При него ний ще имаме повече плодъ, защото, безъ да глѣдаме на пижките, късно рѣзаниятъ лоза даватъ всѣкога повече приходъ, нѣщо кое-

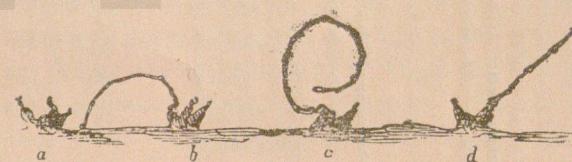
то се знае отъ повечето лозари, а въ този случай гледанието на пижките се явява като необходимо, защото казахме, че повечето отъ долните пижки сѫ поврѣдени. Обаче съ късното рѣзане ще постигнемъ нѣкои лоши резултати, които не говорятъ за въ негова полза, а именно: 1) ще позволимъ развитието на болѣститѣ още отъ рано; 2) ще отслабимъ лозите, тѣй като тѣ ще плачатъ много и ще употребятъ сокъ за развитие на излишни пижки, които ний при рѣзанието ще трѣба да отстранимъ и 3) ще разбѣркаме много формата на лозите.

За отстранение на едните и другите неудобства, а при това пакъ да получимъ горѣ долу добра реколта, намъ прѣдстои да измѣнимъ само начина на рѣзанието, като оставимъ врѣмето сѫшо тѣй, както би рѣзали въ добри нормални години. Измѣнението на рѣзанието ще представимъ наглядно. Имаме напр. едно нерязано лозе съ и безъ подпорки, които ще си представляваме на фиг. 1.

(Фиг. 1.)

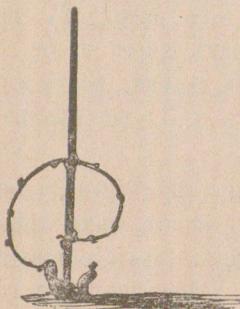
Гдѣто лозата *a* ще представлява подрѣни, некрѣшени лози; а *b*-та — неподрѣни, крѣшени и вжрзани лози, каквито сѫ повечето наши лозя. Ако рѣжимъ по обикновенниятъ начинъ ний трѣба да изрѣжемъ пръчките така, щото на всѣки язикъ — майка да остане само по една пръчка — по-долната и тогава тази да отрѣжимъ пакъ на една или двѣ пижки; така щото лозето ни да представлява горѣ долу видъ прѣдставенъ отъ лозата *a* фигура 2.

(Фиг. 2.)

Но прѣдъ видъ че долните пижки сѫ повечето поврѣдени и така порѣзани лозите, нѣма да дадятъ лѣторости и плодъ, то реколтата ще е съмнителна. Лозата ще образува напистена други нови лѣторости, но тѣ ще бѫдатъ издѣнки, безплодни, или както ги наричатъ пичове. Сега за да усигуримъ отчасти плодътъ, намъ не ни остава нищо друго освѣнъ да оставимъ при всѣка една лоза по една пръчка съ дължина отъ 8 — 12 пижки. Рѣзанието се извѣршва отъ тукъ нататъкъ тѣй, както и по горѣ — на чепове (язици — майки), съ по една двѣ пижки. Дължината на пръчката, формата и положението ѝ ще зависятъ отъ начина на обработването, отъ мястоположението на лозето и отъ силата на лозите. Тѣй напримѣръ, тамъ гдѣто лозата се отглеждатъ безъ подпорки, тогава оставената пръчка се привива въ видъ на джага и се забада въ земята. Ако е силна (лозата), тогава джагата се прави по-дълга (по-голѣма), както ни показва лозата *b* фигура 2-ра; ако лозите се отглеждатъ съ подпорки, тога-

ва оставената прътка ще се извие (споредъ силата на лозата повече или по малко) въ видъ на половина, или цъла джга, както е при съща фигура. Завързана о колътъ, тази ще вземе видъ, както е показано на фиг. 3-та.

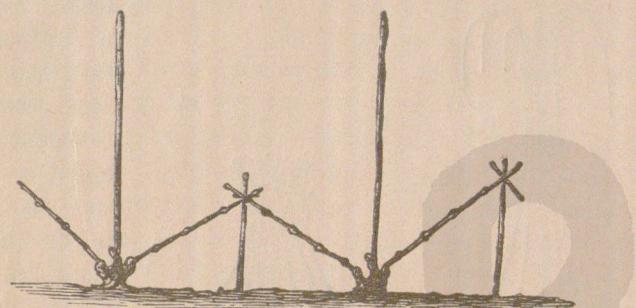

(Фиг. 3.)

Ако най-послѣ лозата не съ подпрѣни, но можемъ да употребимъ малки колчта за подпорка, тогава прътката се оставя права, обтѣга се на 45° нагорѣ (фиг. 2-ра д) и се завързва о колчето.

Ако видимъ, че лозето въпрѣки болѣстъта е расло силно, или ако си е изобщо силнорастяще (буйно), тогава можемъ да оставимъ при всѣка лоза по двѣ прътки отъ по 6 — 7 пжки

и да ги прѣвържемъ о забитото въ реда колче, както ни показва фиг. 4-та.

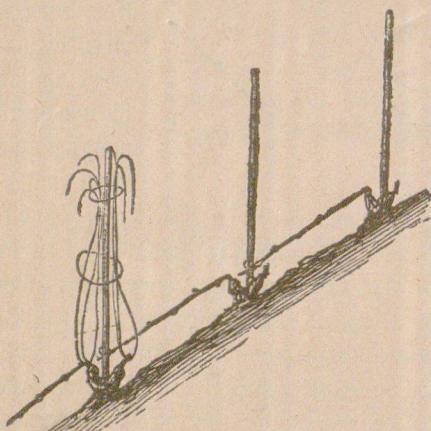
(Фиг. 4.)

Подъ същия начинъ се рѣжатъ и лозата по наклоненитѣ бапристи мѣста. Тукъ трѣба да се помни само това, че ако лозитѣ сѫ слаборастящи, то оставената плодна прътка ще се възвие надолу по течението на байя, та да падне подъ горизонталната линия, защото въ този случай тя дава възможност и на другите прътки да се развиватъ добре — силно фиг. 5 та.

Ако лозитѣ сѫ силни, тогава наопаки прътката се оставя тѣй, щото да се отправи нагорѣ надъ лозата.

Ако порѣжемъ лозата по единъ отъ послѣднитѣ начини, ний ще можемъ да отбѣгнемъ всички неудобства. Въ този стучай можемъ да рѣжемъ рано напролѣтъ и п да отстранимъ на врѣме болниятъ прътки. Тогава ний отбѣгваме пла-

канието и съ това се усилва лозата. Оставената прътка, която е известна подъ името плодна, понеже се избира да бѫде на двѣ годишна майка, най здрава и се рѣже дълго, то по неж непрѣменно ще покаратъ нѣколко пжки, които ще дадатъ лѣторости съ грозде а съ туй се усилорява плода тогава, когато всички други оставени пжки не покарватъ. Чрѣзъ горното рѣзане значи ний ще можемъ да получимъ отъ лозата това, което тя може да даде слѣдъ

(Фиг. 5.)

канието и съ това се усилва лозата. Оставената прътка, която е известна подъ името плодна, понеже се избира да бѫде на двѣ годишна майка, най здрава и се рѣже дълго, то по неж непрѣменно ще покаратъ нѣколко пжки, които ще дадатъ лѣторости съ грозде а съ туй се усилорява плода тогава, когато всички други оставени пжки не покарватъ. Чрѣзъ горното рѣзане значи ний ще можемъ да получимъ отъ лозата това, което тя може да даде слѣдъ

минжалогодишнитѣ страдания. друго яче, повтаряме, ний не трѣба да очакваме отъ лозата освѣнъ пакъ лоши, като минжалата година резолтати.

Трѣба да забѣлѣжимъ, че съ казаното рѣзане не се поврѣждатъ никакъ лозата. Има лозарски страни (като Германия, Ширя и пр.), които рѣжатъ по горниятъ начинъ лозата си всѣка година, а камо ли при такива случаи.

Тѣзи плодни прътки идущата година трѣба да ги отрѣжемъ цѣли. Ако искаме на място тѣхъ можемъ да оставяме друга (пакъ едногодишна), ако ли не искаме, тогава си започваме пакъ обикновеното рѣзане.

Трѣба да се помни, че оставенитѣ дълги плодни прътки изискватъ измиване (мокрение или прѣскание) съ синъ камъкъ ($20 - 50 \%$ тѣхъ растворъ), противъ антрагнозата — чернилката.

Колкото се отнася до това, че Вий, г-нъ Атанасовъ, сте се вече убедили, че безъ прѣскание (цѣренис) лозата не ще могатъ, ний неможемъ освѣнъ да Ви похвалимъ, защото има още много наши лозари да отдаватъ това на „Божа работа“. Пераноспората ще си напада вече всѣка година, защото е много усилена Прѣсканото лозе тя ненапада даже, ако съсѣдните му сѫ вече измрѣли отъ болѣстъта. Съ цѣренето на Вашето лезе. Вий ще дадете добъръ примѣръ и на другите, които ще се убѣдятъ въ сѫщото, но като изгубятъ още една двѣ реколти. Една прѣскачка струва $35 - 45$ лева, а ще ви спасява всѣка година $10 - 20$ пъти по толкова, толкосьъ повече, че се копува не само за една, а за много години.

Прѣди да свършимъ горниятъ отговоръ получихме още нѣколко писма за сѫщото нѣщо, особено за прѣскачки, тѣй напр. отъ Сливенъ лозаритѣ питатъ чрѣзъ г. Ненчо С. Костовъ, отъ Сухиндолъ чрѣзъ Вачковъ и др. Въ такъвъ случаи ний вземаме грижата за това и канимъ отъ всѣкаждъ лозаритѣ да се запишатъ и явятъ колко машини прѣскачки трѣбватъ въ града (селото) имъ. Редакцията отъ своя страна взема грижата да запита и се споразумѣе съ 3 — 4 фабрики по доставката, цѣнитѣ и отстѫпките, които ще се направятъ и тогава ще обяви това на г. г. лозаритѣ чрѣзъ единъ отъ слѣдующите броеве за свѣдение.

Най-практични и добри за нашите лозари сѫ прѣскачки отъ системата „Weinlaube“, „Zlermorel“ и „Austria“. За тѣхъ ще питаме и отъ тѣхъ ще испишемъ. Тѣзи по прѣскурантитѣ струватъ $16 - 19$ фиоринта. Нѣматъ мито, само транспортъ, така щото, ако ни направятъ $10 - 20 \%$ отстѫпка, ще ни паднатъ не по скажи отъ $35 - 42$ лева. Има и по евтини, но ний ще изберемъ най-добрите, така че $2 - 5$ лева не важатъ нищо. Ще се испишатъ съ испращане до желѣзоплатни станиции, или параходни пристанища и то: до Видинъ, Ломъ, Никополъ, Свищовъ, Русе и Силистра по Дунава и Т. Пазаржикъ, Пловдивъ, Нова Загора, Ямболъ, Бургазъ и Варна съ желѣзницата.

Първото прѣскание се прѣдприема къмъ края на Май — Юни, до тогава имаме достатъчно врѣме да изучимъ всичко и да явимъ начина и цѣната на доставката. До това врѣме нещо направятъ злѣ г. г. лозаритѣ да распорѣдятъ за съдружно доставване на синъ камъкъ, защото често се случва да е малко въ депозититѣ и тогава се правда скъпо; Напрѣв отъ фабриките той има много ниска цѣна.

По добри фирмии, които могат да доставят на горните цени — 16 — 19 фиорини въпросните пръскачки са: „Administration D. Weinlaube“ въ Klosterneuburg при Виена; Offo Nofbauer въ Wien — Klosterneuburg; Franz Nechville (Metallwaren — fabricant) въ Wien, и L. Wechtl, (I Nelferstorferstrasse № 13) въ Wien. Желаемъ прочие, щото нашите лозари да послѣдватъ горните ни съвети, за да иматъ идущата и за много още други години пълни бажви съ вино.

Житна реколта въ цѣлия свѣтъ прѣзъ 1897 година.

Едно отъ най-характеристичните явления въ днешните времена, е борбата между отдельните държави въ стопанско отношение. Всѣка една държава произвежда такива продукти, каквито най-добре въ нея се произвеждатъ и всѣка една слѣдъ като задоволи своите нужди съ производените продукти, останалата част отива за свѣтския пазаръ, кѫдето намира покупатели, защото тамъ се среща съ онѣзи, които или малко произвеждатъ, или пъкъ никакъ, а трѣба да потрѣбяватъ. Най-голяма е търговията въ това отношение съ житата, които служатъ за храна на човѣчеството. Цѣната на житата въ главния пазаръ, зависи отъ количеството на производството прѣзъ годината въ цѣлия свѣтъ, а производството пъкъ отъ километрически условия въ всички онѣзи страни, които взематъ участие при производството.

За да може земедѣлецъ да се избави отъ трудното положение, въ което го поставятъ индустриалцитъ и търговцитъ при купуването отъ него неговите произведения, той трѣба да се стреми да биде самъ търговецъ и индустриалецъ и то или самъ, или съединенъ задружно съ равните си. Само по тозъ начинъ и ориентиранъ добре отъ статистиката по положението на свѣтската търговия съ главните негови продукти, той ще може по-свободно да дѣла и да остане по задълго време, като членъ на обществото. Така щото не отъ малка важност за всѣки земедѣлецъ ще биде да познава всѣка година положението на реколтата въ цѣлия свѣтъ. Ето защо ние заимствува отъ „Illustrirte Landw. Zeitung“ една подобна статия и я привеждаме за свѣдение и до наши земедѣлци.

Въ 1897 год. пшеничената реколта въ цѣлия свѣтъ бѣше значително по-ниска отъ срѣдня и стои много по-ниско отъ тази прѣзъ 1896 год., които се смяташе за неблагоприятна. За резултатите на това толко съ неблагоприятно явление сѫ влияели двѣ главни причини: 1) намаляване на засѣтите пространства и 2) неблагоприятното време. Тѣзи двѣ обстоятелства стоїтъ въ еднаква зависимостъ едно съ друго, защото макаръ че продажните обстоятелства на житата сѫ се по-

добрили и трѣбвало да се чака едно увеличение на засѣтите пространства, но времето е побѣркало за разработване на съответствищите пространства. По отношение на времето, минулата година принадлежи къмъ една отъ най-лошите: излишно количество дъждъ при твърдъ ниска температура е задържало тѣй работите, щото е било възможно за разработванието на едно съвсѣмъ малко пространство, а не такова каквото е предполагаше. Прѣзъ зимата снѣжната покривка е била по-голяма само въ нѣкои държави, като Германия и Скандинавия, кѫдето е могла да предпази посѣтите отъ измръзване и да достави на почвата едно по-голямо количество резервна влага. Въ Австро-Унгария, Балканските държави, а особено Русия, зимата бѣше бѣдна на снѣгъ, така щото и тѣй лошите посѣви бѣха още повече поврѣдени.

Нѣ най-важните поврѣди прѣтърпѣхъ посѣтите въ втората половина на вегетационния периодъ. Пролѣтъта дойде почти на всѣкѫдѣ рано и изложи скоро покаралите сѣидби на посѣтъ постъпащи мразъ. Въ Русия особено на Юго-Истокъ подиръ това е настѫпила една суши, която е уничтожила всичко това, което зимата е оставила неповрѣдено и се е задържала прѣзъ цѣлото лѣто една висока температура. Тя поддъстува врѣдно не само за резултатите отъ 1897 год. за зърнени, кореноплодни растения, сено и др., нѣ и върху зимницата за 1897/98 год., защото непозволяващо сѣенето на зимните посѣви, поради отсѫствието на влага. Въ Западна Европа посѣтите сѫ пострадали отъ дълготрайните дъждове; слѣдъ рѣната лѣжлива пролѣтъ захванжли силни дъждове, които продължавахъ прѣзъ лѣтото и докарахъ въ края му познатите наводнения. Нѣ много сѫ пострадали отъ дъждовете въ Европа слѣдующите държави: Франция, Белгия, отчасти Англия, Австро-Унгария и Балканския полуостровъ, Германия, Скандинавските страни, както и Испания и Португалия сѫ имали отчасти удовлетворителни, отчасти добри резултати. Сѫщо и Съединените щати принадлежатъ къмъ онѣзи съ по-добро време, макаръ че и тукъ зимните посѣви, вслѣдствие отсѫствието на снѣгъ, сѫ пострадали, особено въ петъ около Илиинуищъ лѣжащи щати. Въ всѣки случай Съединените държави изгледватъ да сѫ едничката голѣма държава въ свѣтъ, която има достатъчно количество излишекъ за експортъ за свѣтския пазаръ.

Онѣзи прѣзморски земи, въ които житата узрѣватъ отъ Декемврий до Февруарий за 1897 година, иматъ една напълно лоша жътва. За Источна Индия отсѫствието на есенните дъждове, прѣдсказва една толко съ неблагоприятна жътва, щото отъ малките запаси (резерви) отъ минжилите дъги години, едва също може да се прѣмане гладътъ. Австралия и Аржентина става вече третя

година, откакъ иматъ неблагоприятни жътви; така щото първата тръбаше не само да се откаже отъ експортъ, а даже да се яви и като купувачка на пазаря за жита.

Въ Аржентина, кждъто посъвйтъ много пострадахъ отъ дъждоветъ и скакълцитъ, жътвата

пакъ прѣвиши мѣстната нужда, така щото тя нѣма да прѣкъсне експортната си дѣятельност. Нѣ въ всѣки случай тя е толко съ назадъ, щото не може вече да има едно влияние като регуляторъ на свѣтското търгище.

Настоящия сезонъ на помънатитъ три държави не ще да е еднакво добъръ. Извѣстия върху положението на жътвата за сега още нѣма, нѣ въ всѣки случай тя ще бѫде по-благоприятна, отколкото досегашнитъ три години.

Каква е била продукцията въ послѣднитъ три години, както на онѣзи държави, които импортиратъ, както и на онѣзи, които експортиратъ жито, вижда се ясно отъ гореизложенитъ таблици:

Отъ горната таблица се вижда, че цѣлата пшеничена жътва отъ 1897 год. съ 160,431,000 центнера е по малка, отъ и така лошата 1896 г. Отъ тази цифра падатъ повече отъ 85 милиона на производственитъ държави и повече отъ 75 милиона центнера на нуждаещите се държави. Едно чудно намаление сѫ прѣтърпели Франция и Италия и то първата съ около 47 милиона и втората съ 31 милионъ центнера. Сѫщо и отъ продуктивнитъ страни почти всички сѫ пострадали, съ искключение на Мала Азия, Канада и Съединенитъ държави въ Америка, отъ които послѣднитъ показватъ даже и единъ плюсъ. Напротивъ пъкъ Русия е пожънжла крѣгло около 43 милиона центнера по-малко и Австро-Унгария около 33 милиона.

За намаление на пшеничената жътва причината е, както казахме не само врѣмето, нѣ и ограничение на засѣванитъ пространства. Това явление може да се забѣлѣжи въ послѣднитъ години на всѣкждѣ, кждъто пшеничената култура може да има какво годѣ значение. До 1896 година то бѣше вслѣдствие нискитѣ цѣни, а отъ тогава вслѣдствие лошитѣ врѣменни обстоятелства.

Най-голѣмото намаление на засетото пространство по настоящемъ е въ Источна Индия, Аржентина, Франция, Русия, Румжния, България, Турция, Гърция, Триполисъ, Италия и Австро-Унгария. Въ Съединенитъ щати се е намалило пространството за зимницата, а за лѣтницата напротивъ е станжало по-голѣмо. Великобритания въ години, когато житото не си вѣзнаграждаваше трудътъ, сѣше малко, а въ послѣднитъ години значително е разширила производственото пространство за такова.

Качествено пшеницата е много назадъ. Въ всичкитѣ западно Европейски страни и въ Съединенитѣ щати, кждъто жътвата е била измокрена, значително е понижила качеството си. Нѣ въ Русия напротивъ, тамъ кждъто е било жънато въ сухо врѣме пшеницата отъ 1897 год. е била по-добра даже и отъ тази на 1896 год. Исклучение отъ това правижтъ само онѣзи провинции, кждъто узрѣванието става бѣрже зърното е било слѣдователно бѣдно.

Държави съ прѣвишающи нужди.	ВЪ ХИЛЯДИ ЦЕНТНЕРА (* *)		
	1895	1896	1897
Германия	Cр. *) 58848	Cр. 58771	Cр. 56654
Швеция	— Ср. 2039	Cр. 2510	Cр. 2744
Норвегия	Ср. 714	Cр. 714	Cр. 716
Дания	— Ср. 2478	— Ср. 2777	Cр. 1984
Холандия	Cр. 2439	Cр. 2286	Cр. 2439
Белгия	— Ср. 10046	— Ср. 11433	Cр. 9146
Англия и Ирл.	— Ср. 20600	— Ср. 31614	Cр. 27706
Франция	— Ср. 182888	— Ср. 182544	— Ср. 135003
Португалия	Cр. 3907	— Ср. 2960	— Ср. 4197
Испания	— Ср. 43600	— Ср. 38622	— Ср. 51717
Италия	Cр. 63265	— Ср. 77748	— Ср. 46496
Швейцария	— Ср. 2744	Cр. 2286	Cр. 1981
Гърция	— Ср. 1953	Cр. 2539	Cр. 1172
Капската земя	Cр. 2539	Cр. 2344	Cр. 1193
Сумма	394060	419148	343908

* *) Единъ центнеръ = 100 пфунта = 50 к. гр.

*) Ср. = срѣдно, — Ср. = по-малко отъ срѣдно и — Ср. = повече отъ срѣдно.

Страны съ из- менена про- дукция.	ВЪ ХИЛЯДИ ЦЕНТНЕРА		
	1895	1896	1897
Русия	Ср. 219760	Ср. 219067	— Ср. 176000
Австро-Унгария	Ср. 103381	Ср. 101651	— Ср. 68764
Румжния	— Ср. 36832	— Ср. 38247	— Ср. 19589
България	— Ср. 22867	— Ср. 24391	— Ср. 16769
Сърбия	— Ср. 4688	— Ср. 4883	— Ср. 3418
Турция	— Ср. 23443	— Ср. 23833	— Ср. 18559
Мала Азия	Ср. 39072	Ср. 39072	— Ср. 52747
Персия	Ср. 9768	Ср. 10744	— Ср. 11721
Алжирия	— Ср. 11721	— Ср. 9768	— Ср. 7814
Тунисъ	— Ср. 3907	— Ср. 3516	— Ср. 2539
Египетъ	Ср. 7814	— Ср. 6837	— Ср. 5860
Источна Индия	Ср. 133377	— Ср. 107662	— Ср. 93001
Съединени ща- ти въ Съв. Ам.	Ср. 250965	— Ср. 229785	— Ср. 255208
Канада	— Ср. 26487	— Ср. 20737	— Ср. 29550
Аржентина	— Ср. 35164	— Ср. 25396	— Ср. 19536
Урагвай	Ср. 3907	Ср. 3516	— Ср. 2930
Чили	— Ср. 8791	— Ср. 7814	— Ср. 7814
Австралия	— Ср. 17421	— Ср. 13902	— Ср. 13541
Всичко	959365	890829	805630
Всичко въ дѣ- тъ групши:	1353425	1309969	1149538

РАЗНИ.

Статията: „какви нови изследвания сѫ направени съ отговаряющите сортове американски лози, като подложки въ отношение къмъ почвенните условия?“ обѣма доста доста интересни свѣднения; тѣ сѫ изоставени само за това, че нѣма да принесатъ никаква полза на нашите лозари. По право тя трѣбаше да се исплъни съ мѣстни примѣри, но за голѣмо съжаление, такива опити сѫ считани, навѣрно у насъ за маловажни.

Въ послѣдний си брой в. „Миръ“ съобщава, че вѣщий инициаторъ по сдружаванието г. Атанасовъ и той е основалъ едно взаимно—спомагателно дружество по системата на Райфайзена въ с. Подуене при София. Ний се радваме, че Министерството поддържа хора, които мислятъ за благото на земедѣлеца, и които до завчера проповѣдавахъ идеята за сдружаванията основани на акционерски начала, а днесъ ги скомбинирватъ съ Райфайзеновитъ дружества подъ разни форми, споредъ мѣстните икономически условия.

— ВЪ ДНЕШНИЙ БРОЙ на вѣсника ни г. г. читателитъ ни ще срѣщатъ едно обявление отъ управлението на Евксиноградскитѣ лозя и изби, съ което се явява, че се приематъ на практика ученици отъ мѣстните земедѣл. и винарско училище.

Ний отъ своя страна, като вземаме подъ внимание, че поради прѣтрупаната теория, учениците отъ нашите срѣдни училища неможатъ да усвоятъ практиката, която имъ се изиска, като дѣйци по земедѣлието и клоновете му; неможемъ освѣнъ да скажемъ нашата най-сърдечна благодарностъ на Н. Ц. Височество за това му благоволение; толко съ повече, като знаемъ, че у насъ нѣма нигдѣ тѣй добре уредена изба, заедно съ достатъчно количество лозя, тѣто нашите ученици би могле да получатъ нужната практика по лозарство и винарство.

Може всѣки да практикува и въ странство, но за това се изиска добра прѣпоржка и много разноски и пакъ придобитата тамъ практика остава нѣкакъ сп. чужда за практиканта, защото като почне да работи, слѣдъ завръщанието си мѣстните условия почватъ да му доказватъ друга метода за работението. Ето защо практиката на самото място при условия еднакви съ бѫдѫщето поле за работа струватъ много повече отъ тази придобита въ странство.

Като вземаме подъ внимание и обстоятелството, че за управителъ на лозята и избите е назначенъ извѣстни на лозаро-винаритъ ни, както и на учениците ни г. Георгиевъ — бивши Директоръ на Плѣвенското Винарско Земедѣлческо училище, ний неможемъ освѣнъ да приказимъ свѣршившите ученици да постѣпятъ тамъ, щомъ мислятъ да се специализиратъ по винарство и лозарство, като въ една година увѣрени сме, че ще уякчатъ всичко минжло на теория, като даже ще разширятъ тази по горните клонове.

Извѣстно е, че Министерството на Търговията и Земедѣлието се придѣржа о закона, който изиска 1 — 2 годи-

дишна практика. Въ такъвъ случай то ще прѣпочита за учители въ специално нисши училища, тѣзи които сѫ добили подобна (съответствующа) практика. Извѣстно е на всѣко, че назначенъ безъ практика учителъ, употребява една двѣ години въ самото училище за своя практика и учение послѣ, което вече започва по-умѣло да прѣдава схванжето на учениците си.

А като е така, то ще бѫде отъ полза за тѣзи, които желаятъ да бѫдѫтъ учители въ тѣзи наши училища, както и за тѣзи, които ще ги назначаватъ, ако тази практика бѫде прѣдварително придобита подъ ржководство въ едно уредено стопанство. Ноеще съмѣнѣе, че отъ такава практика имать по-голѣма нужда тѣзи ученици, които ще мислятъ за бѫдѫщъ да се заловятъ на своя работа, както и тѣзи, които ще желаятъ да постѣпятъ като управители, или помощници на голѣми изби.

Управление

на

ЕВКСИНОГРАДСКИТЪ

Лозя и Изби.

ОБЯВЛЕНИЕ

Управлението на Евксиноградскитѣ лозя и изби съ настоящето си има честь да извѣсти на заинтересованите младежи — свѣршили нѣкои отъ мѣстните Земедѣлчески и Винарско училище, че по ходатайството на Г-на Интенданта на Височайшата Цивилна листа, Н. Ц. Височество е далъ височайшето си съзволение да се приематъ за въ бѫдѫщъ по 10 ученика на едногодишна практика въ лозята и избите.

Тукъ учениците ще изучатъ всички работи практически, като ще имать възможностъ да ги работятъ сами прѣзъ цѣлата година. Освѣнъ по лозарство и винарство тукъ ще се практикува по овощарство, пчеларство и бѣчварство. Постѣпяването за тази година ще бѫде отъ 1-ї Априлъ, или 1-ї Септемврий. За въ бѫдѫщъ всѣкога отъ послѣдниятъ.

На практикантите ще се дава квартира, утопление, освѣтление и 30 лева мѣсечно. Слѣдъ свѣршиванието на практиката ще имъ се издаватъ нуждните свидѣтелства.

Желающите да практикуватъ ще се отнесатъ до управлението на Евксиноградскитѣ лозя и изби най-късно до 15-ї Мартъ, като явятъ отъ кога желаятъ да постѣпятъ. Ще се прѣдпочитатъ ученици отъ винарско — лозарски центрове.

Евксиноградъ, Януарий 24-ї 1898 год.

Управителъ: Хр. С. Георгиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 100

Дирекцията на Плѣвенското Дѣржавно винарско Земедѣлческо Училище обявява за знание на г. г. интересуващи се, че ще произведе пуб-

личенъ търгъ съ явна конкуренция за продажбата на слѣдующето собственно произведено количество вино, останало не продадено на търгътъ произведенъ на 12 м. м. (обявление отъ сѫщата № 1063 отъ 20-й Ноемврий м. г.)

а) Черно вино:

Отъ реколтата на 1894 година 8975 литри.

” ” ” 1895 ” 20500 ”

б) Розово вино:

Отъ реколтата на 1895 година 20965 литри.

Търгъ ще се произведе на 27 Февруарий т. г. въ 2 часа слѣдътъ обѣдъ въ помещението на Плѣвенската Окръжна Постоянна Комисия.

Всичкото вино се съдѣржа въ 16 бѣчви отъ срѣдна вмѣстимостъ литри 2500 и наддаванието на продажбата ще става по отдѣлно за всѣка бѣчва.

Залогъ за участие въ търга се изисква 5 % отъ първоначалната цѣна 40 ст. на всѣки л. вино.

Подробните поемни условия могатъ да се видѣятъ всѣки присѫтственъ день въ дирекцията на училището и въ окръжната постоянна комиссия въ Плѣвенъ.

г. Плѣвенъ, 6 Февруарий 1898 година.
Отъ Дирекцията.

Министерство на Търгов. и Земедѣлието.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 7094

Прѣдъ видъ, че наближава врѣме да се вница чуждестранно бубено съмъ за прѣдстоящия букохранителенъ сезонъ, Министерството на Търговията и Земедѣлието, обявява на интересуващи се съмепроизводители и търговци на бубено съмъ, че абсолютно ще забрани да се продава въ Княжеството всѣко бубено съмъ, което при контролата се окаже, че съдѣржа единъ само корпюскюль (пебринено тѣлце), или пъкъ не отговаря на другитъ условия, упомѣннати въ чл. 4-й отъ правила за прилаганието на закона за повдиганието на копринената индустрия.

София, 22 Декемврий 1897 год.

Главенъ Секретарь: Хр. А. Фетваджиевъ.

„ОРАЛО“

Илюстрованъ вѣстникъ за земедѣлие и стопанство.
Органъ на Бѣлгарското Земедѣлческо Дружество въ София.

Ще излиза два пъти въ мѣсяца 1-во и 15-то число.

Годишна прѣдплата 8 лева.

 На членовете на дружеството, учителите и свѣщенници и на всички ученици, войници и земедѣлци „ОРАЛО“ се отстѣпва за 5 лева.

Прѣзъ идущата 1898 год. „ОРАЛО“ ще се праща само на прѣдплатившите абонати.

 Който запише и внесе прѣдплата за 5 годишни течения едно — шестото — ще получи даромъ

Адресъ: До Редакц.-Административния Комитетъ на „ОРАЛО“, София, улица „Леге“ № 15.

ОТКРИТА ПОДПИСКА НА 1898 ГОДЪ НА ЖУРНАЛЪ
НОВЪ ГОДЪ ИЗДАНІЯ 1898 г. ГОДЪ ИЗДАНІЯ 1898 г.

илюстрированный двухнедѣлъный вѣстникъ современной жизни политики, литературы, науки, искусства и прикладныхъ знаній

 за 24 рубля

безъ всякой доплаты за пересылку премії, подпісчики „НОВИ“ получаютъ въ 1898 году, съ доставкою и пересылкою за границу слѣдующія шесть изданий:

1) ЖУРНАЛЪ НОВЪ 24 выпуска въ форматъ наибольшихъ европейскихъ иллюстраций	2) Особый иллюстрированный отдѣлъ МОЗАИКА (24 выпуска), составляющий какъ бы самостоятельный журналъ по прикладнымъ знаніямъ, вмѣщающій въ себе 16 рубрикъ.	3) ЖУРНАЛЪ ЛИТЕРАТУРНЫЕ семейные ВѢЧЕРА (Отдѣлъ для семейнаго чтенія) 12 ежемѣсячныхъ книжекъ романовъ и повѣстей
4) ВОСЕМЬ Переплетенныхъ томовъ полного собрания сочиненій П. И. МЕЛЬНИКОВА (Андрея Печерскаго)	5) ЧЕТЫРЕ Переплетенные тома полного собрания сочиненій В. И. Даля (Казака Луганскаго)	6) ДВѢ РОСКОШНО Переплетенные книги, формата in-folio, „ЖИВОПИСНОЙ РОССІИ“, посвященная описанію МОСКВЫ и МОСКОВ. промышлен. обл.

ГОДОВАЯ ПОДПИСАНА ЦѣНА за всѣ выше-
обявленныя издания съ пересылкою за границу. **24 РУБ.**

Согласно почтовымъ правиламъ, за пересылку двухъ книгъ „Живописной Россіи“ уплачивается только до русской границы. Дальнѣйшая пересылка, производится за счетъ подпісчика, при чёмъ плата за нее взыскивается на мѣстѣ назначения по иностранному тарифу почтовому единовременно съ доставлениемъ книгъ. Разсрочка платежа допускается, при чёмъ при подпісцѣ должно быть внесено не менѣе 6 руб.; остальная же деньги могутъ высылаться по усмотрѣнію подпісчика ежемѣсячно, по 3 руб. до уплаты всѣхъ 24 руб. При подпісцѣ въ разсрочку бесплатная премія высылаются только по уплатѣ всей подпісной суммы.

КЪ СВѢДѢНІЮ ГГ. НОВИХЪ ПОДПІСЧИКОВЪ НЕ ПОЛУЧИЛИХЪ „НОВИ“ ВЪ 1897 ГОДУ.

Лица, не состоявшія подпісчиками „НОВИ“ въ 1897 году и не имѣющія еще первой половины СОЧИНЕНИЙ АНДРЕЯ ПЕЧЕРСКАГО первой половины СОЧИНЕНИЯ В. И. ДАЛЯ, могутъ, подпісываясь „НОВИ“ въ 1898 году, получать первые шесть томовъ (т. е. томъ по 6) сочиненій А. Печерскаго и первые шесть томовъ (т. е. томъ по 6) сочиненій В. И. Даля, вмѣсто томовъ, выдаваемыхъ въ 1897 году прежнимъ подпісчикамъ. Вторая же половина сочиненій, какъ А. Печерскаго, такъ и В. И. Даля, будетъ выдана етими новыми подпісчиками въ 1899 году, въ чёмъ редакція теперь же и принимаетъ передъ ними обязательство.

Новые подпісчики на „НОВИ“ 1898 года, т. е. лица, не бывшія подпісчиками на журнале въ минувшемъ 1897 г., приплатъ за 1898 г. 40 рублей, вмѣсто 24 руб., могутъ получить въ 1898 г.

всѣ 14 томовъ полнаго собранія Андрея Печерскаго
всѣ 10 томовъ полнаго собранія сочиненій В. И. Даля
а также и тѣ двѣ переплетенные книги „Живописной Россіи“, которые выдавались подпісчикамъ въ 1897 году; значитъ то двѣ книги „Живописной Россіи“, они получать че-
переплетенные книги этого изданія и, вмѣсто 12 томовъ со-
неній А. Печерскаго и В. И. Даля, 24 тома.

Отъ г. г. болгарскихъ подпісчиковъ подпіска на „НОВИ“ принимается у г. Хр. М. Златоустова въ Бургасѣ (Болгарія) и въ главной конторѣ періодическихъ изданій Товарищества М. О. Волоѳъ въ С. Петербургѣ (Россія) Гостиный дворъ № 21.
Подробните обявленія высылаются изъ С. Петербурга бесплатно по вашему требованію.